

❖ פרשת ויצא ❖

עליות:

כהן - עד "האדמה ובזרעך" (כח, יד).

לוי - עד "שער השמים" (כח, יז).

ישראל - עד "אעשרנו לך" (כח, כב).

רביעי - עד "ולכו ורעו" (כט, ז).

חמישי - עד "ויפת מראה" (כט, יז).

ששי - עד "ויעש משתה" (כט, כב).

מוסיפים - 1) עד "שמו נפתלי" (ל, ח).

2) עד "שמו אשר" (ל, יג).

3) עד "שמו יששכר" (ל, יח).

4) עד "ויברכני ה' בגללך" (ל, כז).

5) עד "גם אנכי לביתי" (ל, ל).

6) עד "לו יהי כדברך" (ל, לד).

7) עד "ואהיה עמך" (לא, ג).

8) עד "ואמר הנני" (לא, יא).

9) עד "אליך עשה" (לא, טז).

סמוך - עד "בתוף ובכינור" (לא, כז).

מפטיר - מתחיל "וישכם לבן" (לב, א).

דקדוקי הקריאה:

כח-יא: מראשותיו: חטף פתח בא'. (וכן בפסוק יח).

כח-יח: ויצק: צ' רפויה.

כט-ג: וגללו: ל' בשוא.

כט-ו: באה: מלרע.

כט-ט: באה: מלעיל.

כט-יג: כשמע לבן: כ' רפויה.

כט-טו: משכרתך: מ' דגושה.

כט-טז: וללבן: ל' בשוא נח.

ל-א: מתה: מלרע.

ל-טו: המעט: מלרע, ושוא נח.

ל-טז: יעקב מן: יש פסק ביניהם.

ל-כא: ילדה: מלעיל, שוא נח, וד' רפויה.

ל-כז: ויברכני: ר' בשוא.

ל-לח: בשקתות: ק' בחטף פתח.

ל-מא: ליחמנה: ח' בשוא נח, נ' דגושה.

לא-ג: ואהיה: שוא נע.

לא-ד: וללאה: ל' בשוא נח.

לא-י: העתדים: ת' דגושה וד' רפויה. (וכן בפסוק יב).

לא-לז: מצאת: מ' דגושה.

לא-מו: ויאכלו: מלעיל ושוא נח (וכן בפסוק נד).

לא-נב: אני: מלעיל.

הפטרה:

מפטירין "ועמי תלואים" ומסיימים "על תלמי שדי", ולא מוסיפים שני פסוקים ראשונים מהפטרת ויברח יעקב שדה ארם.

¹ כך נהגו בכל הקהילות. ומר' י. עטאר יצ"ו שמעתי בשוא.